

[Collet]

Jeg ser også, at man ifølge § 3, stk. 2, har fået hjemmel til – en lidt usædvanlig hjemmel – at beholde pengene, når man sælger fast ejendom, og det synes jeg er positivt.

Så er der en ting, som vi har hæftet os meget ved, og det er sammensætningen af det rådgivende udvalg, som skal bistå ministeren bl.a. med henblik på en forøgelse af skovarealet.

Det forekommer noget uforståeligt, at foreningen for alt det, der vedrører skovenes forhold i dette land, nemlig Dansk Skovforening, ikke er med i dette rådgivende udvalg, hvorimod de 3 landbrugsorganisationer: Tolvmandsforeningerne, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne er med. Det svarer lidt til, at man nedsætter et rådgivende udvalg i arbejdsmarkedsforhold og ikke tager LO eller Dansk Arbejdsgiverforening med. Jeg vil gerne appellere til ministeren om at overveje dette, for Dansk Skovforening må da med i denne sammenhæng.

Det sidste lovforslag, om planlægningen af skovrejsningsområder, kan vi give vores tilslutning.

Sammenfattende om alle lovforslagene kan jeg sige, at vi giver tilslutning til dem, og vi synes, at de på en udmærket måde bidrager til at opfylde et godt og værdifuldt formål.

Margrete Auken (SF):

Det er jo en genopførelse af et teaterstykke, vi spillede i foråret – ikke med helt de samme aktører, men stort set med de samme forslag, idet der dog er en vigtig manglende akt, som jeg lige vil minde om, så vi kan få teaterstykket nogenlunde fuldkomment.

Denne akt, der mangler, er naturfredningsloven, som ikke er fremsat, og det er faktisk en lidt alvorlig sag, fordi det var et af de steder, hvor det brændte på med ting, der skulle gøres.

Det udspil, vi fik i foråret om revision af naturfredningsloven, havde nogle meget vigtige bestemmelser: beskyttelse af overdrev og af ferske enge, og vi fik indskrænket størrelsen af de søer, moser osv., der kunne beskyttes. Det ligger altså og flyder nu.

Der var også en række ændringsforslag, som de daværende aktører kunne rotte sig sammen om at skabe flertal for, så vidt vi erindrer.

Vi kunne have fået noget på de berømte bræmmer, og vi vil senere hen kigge på, om vi på et eller andet tidspunkt kan få det. Vi kunne

sandsynligvis også have fået noget på det marine område, som det siden hen har vist sig ville have været meget gavnligt. Jeg tænker her på den diskussion, vi har haft om råstofindvindingen i Storebælt, som viser sig at være stort set ubeskyttet.

Det er en ganske alvorlig sag, at vi ikke er kommet i gang med at beskytte områderne ud til 6 meters dybde, for det går simpelt hen vildt for sig; man graver grunden væk under os, hvis der bare er lidt vand oven på den.

Derimod åbnede vi dengang debatten – som også fru Dorte Bennedsen havde fat i i sit indlæg – om adgangen til de fredede områder. Den danske fredningsstrategi har altid gået ud på, at man, samtidig med at man fredede, åbnede områder, og vi har faktisk det problem, at der ikke siden 1969 er sket åbninger. Vi er i den situation – måske tydeligere og tydeligere – at det åbne land er det lukkede land, og det havde været gavnligt, om vi havde kunnet få en åbning her.

Jeg har bemærket, at det er med i L 89, men vi kan frygte, at det ikke er med på en måde, som for alvor giver de fornyede adgangsmuligheder. Her er f.eks. adgangen til private skove væsentlig at få ind. Jeg ved ikke, om man er nødt til at ændre det i naturfredningsloven, eller om vi kan få det præciseret i forbindelse med behandlingen af L 89.

Det var blot lige for at minde om denne akt. Jeg kan se på nogen herinde, at de også har lyst til at genopføre det efterspil, vi havde sidste gang, og det bliver fornøjeligt, men nu er det desværre ikke naturfredningsloven, vi har til debat, men jeg kan da lige bebude, at vi i SF rent faktisk arbejder på at hjælpe ministeren med at få den lov fremsat i folketingssalen i en udgave, som vi erindrer at ministerens parti ved sidste behandling var glad for, og som hun kunne have ønsket sig den. Hun får rig lejlighed til at forholde sig til den.

Med hensyn til de øvrige love, altså dem, vi faktisk opfører i dag, har jeg ikke så forfærdelig meget nyt at føje til det, som allerede er sagt, men vil blot understrege, hvad det er for nogle punkter, vi skal have taget fat om:

Jeg forstår, at når skovlovforslaget er kommet til at se ud, som det gør, dvs. som det så ud, da miljøministerens forgænger fremsatte det, skyldes det i høj grad, at miljøministeren har været interesseret i denne gang at få det hurtigt frem; så vi kan vel snakke os frem til i hvert fald at få gjort lidt ved det.